

3. izdelek

G. P.

Novinarstvo, 2. letnik, redni študij

Ljubljana,

28. maj 2012

Analiza novinarjevega govora

Vir: Oddaja Pogledi Slovenije, 17. maja 2012, časovni razpon 21:36–23:30. Dostopno prek: <http://tvslo.si/#ava2.136637786;>; (23. maj 2012).

Voditelj Uroš Slak v izbranem odseku oddaje skuša ponazoriti, kako je potekala njihova „televizijska raziskava“ in glede na katere podatke so prišli do zaključkov v novinarskem prispevku. Ko skuša gostu ponazoriti, kje je problem in zakaj se mu takšno ravnanje zdi sporno, prične uporabljati bolj „sproščen“ jezik. V izbranem delu oddaje se z gostom zaplete v nekakšen pogovor, ko gosta prekine, da bi mu zastavil podvprašanje, pa opazno pohitri tempo svojega govora, prične uporabljati polglasnik kot mašilo, zelo velikokrat uporabi tudi besede *zdêj*, *k šno* in *nê*, ki postane še posebej moteča, saj na nek način prekinja tok njegovih misli, ki jih skuša podati gledalcem, kar pa zamegli bistvo povedanega in povzroči nejasnost govora. Voditelj ne nekaterih delih tudi ne upošteva pravilne intonacije, ampak stavke zaključuje z intonacijo navzgor. Zmoti se tudi pri slovničnem času, uporabi množino namesto dvojine: */.../ je upravitelj dveh malih župnij, ki so ostale prazne /.../, /.../ v internem imeniku, tukajle ga imam, ki ga uporabljajo cerkev na slovenskem /.../*, pa pri poimenovanju oseb, npr. *Marko* namesto *Mirko*. Občasno zamenjuje črke v posamezni besedi: *škopije* namesto *škofije*. Poudarjene so tudi besede, ki sicer v branju ali govoru ne bi (smele) biti. Jezikovna izbira novinarja je odvisna od tega, kako dober in treniran govorec je, s področja katerega dialekta prihaja in kako hitro se njegov jezik odziva na dano situacijo. Torej, kako dobro mu „teče“ jezik. Veliko govorcev se namreč v situaciji, na katero niso govorno pripravljene, zateče k bolj pogovornemu jeziku in dialektalnim prvinam.